

РЕШЕНИЕ

№ 7138

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Цветелина Георгиева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **4849** по описа за **2023** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на изпълнителния директор на НАП, чрез юриск. Б. Д., срещу решение № 1511/31.03.2023 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 97-и състав, по НАХД № 14775/2022 г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт като постановен в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Иска се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и да потвърди наказателното постановление.

Ответникът – Б. А. А., представляван от адв. К. Т. – С. - в писмен отговор поддържа, че жалбата е неоснователна и пледира за отхвърлянето ѝ. Претендира разноски за адв. хонорар.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, по същество е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

С решение № 1511/31.03.2023 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 97-и

състав, по НАХД № 14775/2022 г. е отменено наказателно постановление № 662089-Ф. от 14.09.2022 г., издадено от изпълнителния директор на ЦУ на НАП, с което на Б. А. А., за нарушение на чл. 72, ал. 2 от ДОПК, на основание чл. 270 от ЗДДС, е наложена „глоба“ в размер на 1 000 /хиляда/ лева.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

В тази връзка, при осъщественият контрол, касационната инстанция намира, че фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на актосъставителя и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Възраженията на касатора са неоснователни.

В случая е извършена правилна преценка за наличие на съществени нарушения на процесуалните правила в хода на производството, изразяващи се в липса на конкретизиране на датата и мястото на извършване на нарушението в АУАН и в НП, изискуеми съгласно разпоредбите на чл. 42, ал. 1, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Не става ясно и коя е конкретната норма, която е нарушена. Настоящият състав на съда намира, че действително не са налице посочените задължителни елементи от състава на адм. нарушение, които следва да са конкретизирани в НП и в АУАН. Апропо, липсата им не се оспорва и в касационната жалба. Безспорно, при посочените нарушения се нарушава правото на защита на нарушителя, понеже същият не е в състояние да установи в нарушение на коя норма е обвинен и при какви обстоятелства. Така, не може да се установи и момента на извършване на деянието и да се прецени прилагането на съответните давностни срокове.

Въззивното решение като правилно следва да бъде оставено в сила. Основателно е и искането за присъждане на разноски на ответника. Такива следва да се присъдят в размер на 400 лева, за което са налице и доказателства за заплащането им в брой в адв. пълномощно /л. 18/.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вл. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1511/31.03.2023 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 97-и състав, по НАХД № 14775/2022 г.

ОСЪЖДА Централно управление на НАП – С. ДА ЗАПЛАТИ на Б. А. А., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], сума в размер на 400 /четирисотин / лева разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.